

Jubilant doc. MUDr. Václav Chaloupka, CSc.

Letos oslavil jubileum známý brněnský kardiolog Václav Chaloupka, kterému vděčí řada lékařů za uvedení do kardiologické problematiky, ať již v rámci koronární jednotky Fakultní nemocnice u sv. Anny, anebo funkční kardiologické laboratoře ve Fakultní nemocnici Brno. Také se nesmazatelně zapsal v rámci České kardiologické společnosti ať už

jako vědecký sekretář, nebo její předseda.

Václav Chaloupka se narodil 24. srpna 1947 v Brně v rodině hudebního historika PhDr. Graciána Chaloupky. Maturoval v roce 1965 a promoval v roce 1971 na lékařské fakultě v Brně. Po dvou letech práce na různých pracovištích jihlavské nemocnice nastoupil na koronární jednotku I. interní kliniky v brněnské FN u svaté Anny. Nejprve jako sekundární lékař a později jako vedoucí. Zde úspěšně rozvíjel a zaučoval řadu lékařů v invazivních metodách – v dočasné kardiostimulaci a pravostranné katetrizaci. Jako jeden z mála v té době se též věnoval vektokardiografii. V roce 1979, kdy byla koronární jednotka dočasně přemístěna na II. interní kliniku oddělení 65, spolupracoval s vedoucím oddělení 65 doc. Milošem Štejfou, pozdějším profesorem a přednostou I. interní kardiologické kliniky. V roce 1980 odjel do Iráku jako lékař s pracovníky Geofyziky Brno. Po návratu v roce 1982 přešel do bohunické nemocnice na jedno z prvních oddělení funkčního vyšetřování srdce a cév u nás, jehož byl od roku 1993 přednostou. Toto oddělení rozvíjel ve všech neinvazivních vyšetřovacích metodách, od zátěžových testů přes angiologii, ale hlavně po echokardiografii. Později bylo oddělení sloučeno s Interní kardiologickou klinikou

FN Brno a docent Chaloupka zde byl vedoucím neinvazivní diagnostiky. Je jedním z našich předních odborníků na echokardiografii a problematiku rehabilitace pro nemocné po infarktu myokardu a se selháním srdce. V roce 1996 inicioval vznik Pracovní skupiny kardiiovaskulární rehabilitace ČKS, jejímž posláním je prosazování fyzické aktivity a dodržování zásad sekundární prevence jako nezbytné součásti léčby nemocných s kardiiovaskulárním onemocněním. V letech 1997–2001 byl vědeckým sekretářem a roce 2008 byl zvolen předsedou České kardiologické společnosti. Tuto funkci vykonával do roku 2011.

Je autorem mnoha vědeckých publikací a článků o echokardiografii a rehabilitaci pacientů po infarktu myokardu. Je hlavním autorem monografií Zátěžová echokardiografie, Klinická echokardiografie, Základy funkčního vyšetřování srdce a cév a Zátěžové metody v kardiologii. Učil na Lékařské fakultě Masarykovy univerzity a Vysokém učení technickém v Brně.

Atestaci z vnitřního lékařství I. stupně složil v roce 1975 a atestaci II. stupně v roce 1979. V roce 1985 úspěšně obhájil kandidátskou disertační práci a v roce 1995 habilitoval na Lékařské fakultě Masarykovy univerzity.

Jeho činnost v České kardiologické společnosti byla oceněna v roce 2011 čestným členstvím ČKS, v roce 2013 zlatou Libenského medailí či v roce 2017 Cenou za celoživotní přínos kardiologii.

Mezi jeho koníčky patřily pěstování orchidejí, jízda na kole, později na motorce a fotografování.

Bohužel v roce 2010 utrpěl embolizační cévní mozkovou příhodu, která jej předčasně vyřadila z aktivní lékařské praxe.

*Milý Václave,
přejeme Ti za celou kardiologickou obec sílu do aktivní rehabilitace a optimismus k překonání nesnadného osudu.*

Tvoji Jiří Vítovec a Jindra Špinar